

Erhverv etfleds, altsaa ogsaa hvo etfleds, saa maa som en Følge deraf den mere bemidlede Borger betale mere, end den mindre Bemidlede kan betale. Det er nu vistnok, som af en foregaaende Taler (Klein) bemærket, rigtigt, at de, som have den høiere Indtægt, ikke alene betale saamange Gange mere, som deres Indtægt er større, men ogsaa en høiere Procentandele af Indtægten, og derfor ere ogsaa saavel Fleertallet som Mindretallet komne til den Udtalelse, at Skatteydelse til Communen bør betinge Valgbarheden og Valgretten i Communen; Minoriteten har imidlertid ved Siden deraf meent, at naar visse Skatteydere skulle betale Mere end andre, uden i en høiere Grad end de Andre at deeltage i Goderne, saa bør de ogsaa have en større Indflydelse paa, hvorledes disse Goder anvendes. Jeg skal endog tillade mig at fremføre som min Mening, at de mindre Bemidlede drage mere Nytte af de kostbarere Goder, af de Goder, som betales høiest, end de mere Bemidlede. Hvortil betales der Mæst i Communen? Til Fattigsforførgelsen, til det frie Skolevæsen, til det frie Hospital, og de, som drage mæst Nytte deraf, have i Reglen hørt til de mindre Bemidlede i Communerne; men naar de, der ere nærmest til Nydelsen af disse Goder, tillige ere dem, der betale Mindst for at faae dem indrettede, saa synes Billighed ogsaa at tale for, at de mere Bemidlede faae nogen mere Indflydelse paa, i hvilken Udstrækning disse Goder kunne uddeles, end den mindre Bemidlede faaer. Jeg troer, at dette ogsaa maa have været indlysende for Fleertallet i Udvalget, thi ellers vilde det ikke, navnlig ikke naar man seer hen til den forudgaaende Motivering, være indbefattet Mindretallet saameget, som det har gjort. Naar den ærede Ordfører imidlertid bemærkede mod Mindretallet, at det skulde have udtalt, at man i den Klasse af Valgere, som bestaaer af de høiest Besatte, fandt en høiere Indsigt, saaledes at det, at man betalte en høiere Skat, skulde være betinget af, at man havde en høiere Indsigt, saa har dette ingenlunde været Minoritetens Mening, og ved at gennemlæse Betænkningen vil heller Ingen kunne lægge den Mening i den; men det er en fuldkommen Selvfølge, at naar man deler Communen i to Halvdele, i de høiere Besatte og

de mindre Besatte, og man siger: hvem af disse har den meste Indsigt og den meste Kundskab, da vil man sikkerlig finde denne større Indsigt og Kundskab i den høiere besatte Halvdeel af Communen, og det af ganske let forklarlige Årsager. Den mere bemidlede Deel af Communen har jo meget mere Udgang og Tid til at vinde Kundskab og maa følgerig ogsaa antages at være i Besiddelse deraf i en høiere Grad end den mindre heldigt Stillede i Samfundet. Naar denne Sidste er meget arbejdssom, har Lykken med sig, vinder Kundskab og Indsigt, da hæver han sig op i de mere Bemidlede Klasse og kommer til at høre den til; selvfølgelig ligger det ganske i Forholdenes Natur, at naar man vil søge den høiere Indsigt, saa finder man den i den mere bemidlede Klasse. Hvad angaaer, at de mindre Besatte ikke kunne laste Byrden over paa Huseierne, fordi der i Huseierklassen vil findes en stor Deel af de mindre Besatte, da maa jeg med Hensyn til denne Beviisførelse ganske henholde mig til, hvad den næstforegaaende Taler (Klein) sagde. Naar han nemlig ansøgte, at man i de fleste Communer vilde komme til at gaae ned til 5 Rds. Skatteydelse i den høiere besatte Klasse, førend man kom til den mindre besatte, da maa jeg spørge, om man ikke næsten da maa henlægge alle Huseiere til den høiere besatte Deel, altsaa ogsaa de Huseiere, hvis Interesser ere nærmest knyttede til Communen? Jeg maa ved dette Punkt tillade mig at gøre opmærksom paa, at den ældre Lov, som forandres ved denne, fastholder, at $\frac{3}{4}$ af dem, der vælges til Borgerrepræsentanter, skulle være Huseiere; den holder altsaa paa en temmelig høi Censur; men denne er man gaaet bort fra, idet Ministeren i det fremlagte Lovudkast jo aldeles ikke har knyttet nogen som helst Censur til Valgbarheden, hvilket heller ikke enten Majoriteten eller Minoriteten har gjort. Valgbarheden bliver ganske fri i Communen, og jeg troer, at dette er en saa stor Indrømmelse, at man vel burde indbefomme Ministeren med Hensyn til denne Lov i det Dieblis, han har udstrakt Valgbarheden saa vidt, som han har gjort. Hvad angaaer, at de mindre Bemidlede ere mindre knyttede til Communen, da er det ogsaa en Følge af Forholdets Natur; thi jo mindre